

Pla estratègic de l'Assemblea Nacional Catalana 2018-2019

assemblea

D'on venim

La sentència de l'Estatut de l'any 2010, marca l'inici d'un període de la nostra història que ha transformat la societat i la política catalanes, i ens ha situat en un nou paradigma. D'aquest període, en destaquem com a elements clau els següents:

- Ha situat l'autodeterminació i la independència de Catalunya al centre del debat i de la realitat catalana i espanyola, i també ha portat el conflicte català de ple a l'àmbit internacional i especialment al de la UE.
- Els ciutadans partidaris de la independència han passat de no ser nítidament quantificables al Parlament de Catalunya (només ERC, Solidaritat i CUP sempre han estat clarament posicionats en aquest sentit) al fet que l'independentisme tingui des del setembre del 2015 la majoria absoluta nítida al Parlament i un suport del 47,5% pel sí i un 43,4% pel no.
- S'ha constatat que l'Estat espanyol, representat pels partits polítics del 155, així com la fiscalia, la justícia, la premsa, la monarquia, les grans empreses..., no està disposat a dialogar sobre el dret d'autodeterminació de Catalunya. Ha mostrat la seva cara més fosca i una manca de límits a l'hora de frenar el dret d'autodeterminació català. La ciutadania espanyola, per la seva banda, ha acceptat de manera molt majoritària l'actuació de l'Estat espanyol.
- Tenim la hipòtesi que la UE juga un paper de contenció de la violència de l'Estat espanyol i no ha acceptat les extradicions per rebel·lió ni sedició, tot i que permet que hi hagi presos polítics a Espanya, és a dir, a la UE. També ha mostrat que la UE (tant les institucions comunitàries com els Parlaments dels països que en formen part) està disposada a tolerar les vulneracions de drets civils a Espanya, sense que sapiguem encara on és el límit.
- Ha quedat oberta una línia, la judicial, de la qual sortiran resolucions de les Nacions Unides i del Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, en un moment que no sabem quan serà i en una línia que no coneixem i que no sabem com podria incidir en els esdeveniments futurs.
- La victòria organitzativa i política de l'1 d'octubre del 2017 demostra que tenim una ciutadania organitzada i apoderada si se li planteja un objectiu concret. L'1 d'octubre és clarament un punt d'inflexió en aquest camí cap a la independència. Però ens trobem amb una declaració unilateral d'independència feta pel Parlament el 27 d'octubre de 2017 que no es va defensar. El Govern català va incomplir el mandat del Parlament: no es va reconèixer a si mateix com a Govern de la República, no va fer efectiu el control del territori ni l'aplicació de la Llei de Transitorietat Jurídica, no va desplegar cap acció internacional i va cessar tota l'activitat executiva; de facto va acceptar la legalitat espanyola i l'aplicació de l'article 155.

Constatem, doncs, que el Govern no estava preparant-se per a una declaració unilateral, tenia un plantejament pactista; entenia que la proclamació i consolidació de la República seria el resultat d'un acord amb l'Estat espanyol, amb la intervenció d'altres actors internacionals que facilitessin el diàleg. La manca d'un programa de desobediència civil va fer evident que tampoc les organitzacions sobiranistes estaven preparades. **L'estratègia era portar l'Estat espanyol al límit (1 d'octubre) per forçar-lo a negociar.** I això no va ser així. L'única resposta de l'Estat espanyol ha estat la repressió, no la negociació. I, globalment, **nosaltres no estàvem preparats per a l'escenari de repressió total.**

7. El 21 de desembre va donar una majoria parlamentària sobiranista. Tenim, per tant, majoria social independentista, majoria al Parlament i un potencial apoderament de la societat, així com un coneixement internacional del conflicte català.

On som

Hi ha molts elements favorables acumulats:

Majoria absoluta al Parlament amb 70 diputats independentistes.

Mobilització i apoderament ciutadans

Conflicte internacionalitzat i imatge internacional malmesa de l'Estat espanyol.

Organitzacions civils estructurades i fortes a l'interior del país i a l'estranger.

Capacitat de crear un nou *momentum*

Majoria social creixent.

Moviment basat en la noviolència

Correlació de forces a l'Estat espanyol que difícilment els permetrà fer cap oferta mínimament digna per a l'independentisme i el nacionalisme més moderat, la qual cosa dona força al moviment perquè reforça la independència com a única solució possible.

Potencials victòries judicials futures.

La lliçó de l'1 d'octubre: **si el poble i la política institucional treballen organitzadament i amb confiança mútua, assolim la victòria organitzativa i política.**

Tenim presos polítics dins la UE. Tenim exiliats dins el si de la UE (5) i fora de la UE (2).

No tenim estratègia compartida amb tots els actors independentistes: Govern, Parlament (partits) i societat civil.

Tenim un Govern i un Parlament que no ha complert les promeses electorals i que no tenen una estratègia compartida ni clara. S'identifiquen tres línies estratègiques diferents, cap d'elles desenvolupada:

- **Posar un horitzó a llarg termini al·legant que encara no som suficients i no indicant com assolirem la independència quan "la base social" sigui més àmplia.**
- **Dir que l'única via és un referèndum pactat sense indicar quin interlocutor hi ha a l'altra banda.**
- **Dir que farem efectiva la República catalana sense indicar quan ni com.**

Els tres partits independentistes van donar a entendre de cara a les eleccions imposades (i acceptades per la part independentista) del 21 de desembre que, si obtenien la majoria, restituirien el Govern legítim i farien efectiu el resultat del referèndum d'autodeterminació. Els fets contradiuen la retòrica utilitzada que estem "fent República" amb unes actuacions d'autonomia intervinguda i sotmesa al Govern espanyol:

- No investidura de Carles Puigdemont.
- No restitució dels membres del govern ni dels alts càrrecs dels departaments de la Generalitat.
- Diplocat inoperatiu malgrat la reunió del patronat abans de l'estiu.
- Actuació inadequada dels Mossos d'Esquadra en relació amb la pancarta contra el rei Borbó en la visita del passat 17 d'agost, així com el 29 de setembre i l'1 d'octubre del 2018.

- Empresonament dels líders catalans a presons catalanes que depenen de l'executiu català.
- Diplocat inoperatiu malgrat la reunió del patronat abans de l'estiu.
- Actuació inadequada dels Mossos d'Esquadra en relació amb la pancarta contra el rei Borbó en la visita del passat 17 d'agost, així com el 29 de setembre i l'1 d'octubre del 2018.
- Acceptació del Parlament de facto durant uns mesos la suspensió del President Puigdemont i de la resta de diputats presos o exiliats i també la retirada del sou d'aquests diputats. Ara s'ha aprovat una resolució de no acceptació d'aquesta suspensió que manca veure com es concretarà.
- Retorn de la Generalitat aquest mes de setembre a la taula de negociació de finançament autonòmic.
- Ultimàtum del Govern català al Govern espanyol perquè faci una oferta concreta en referència a un referèndum d'autodeterminació a Catalunya, que el Govern espanyol ja ha respost que no faria, sense que aquesta negativa de moment hagi provocat cap acció concreta del Govern català.
- Membres del Govern i partits independentistes sumats, segons sembla, després dels aldarulls del 29 de setembre i l'1 d'octubre del 2018 al relat que hi va haver actes de violència per part d'un sector reduït independentista; això no es correspon amb els fets reals, que van ser aldarulls respostos, en molts casos en excés, per part dels Mossos, tal com es pot comprovar a notícies de la premsa internacional.
- Impossibilitat manifesta de complir les promeses electorals mostrada pel Govern actual.

Tenim una manca de lideratge polític institucional.

Hi ha una confusió de la lluita per l'autodeterminació amb la lluita contra la repressió.

El Govern espanyol continua demostrant la seva fermesa absoluta a no negociar un referèndum pactat. Tots els actors espanyols (premsa, justícia, fiscalia, monarquia i ciutadania) donen senyals clars de recolzar aquesta posició de no reconeixement, en cap cas, del dret d'autodeterminació de Catalunya. No hi ha cap fet ni declaració que pugui fer pensar el contrari, és un no rotund i continuat des de fa anys.

Des del punt de vista internacional i en especial de la UE no hi ha cap fet que ens faci pensar que, ni el Parlament Europeu, ni la Comissió Europea, ni cap parlament dels països de la UE, es posicionarà clarament en referència al conflicte català, més enllà de demanar diàleg, llevat que, podem suposar, no tinguin cap altre remei.

Cap a on anem

L'ANC ha estat el desencadenant i el motor constant de la mobilització ciutadana que ha fet possible el moviment ciutadà majoritari cap a l'autodeterminació.

A grans trets podem considerar tres possibles escenaris per assolir la independència:

- **Escenari 1:** Referèndum pactat amb l'Estat espanyol de resultes d'una negociació directa bilateral.
- **Escenari 2:** Referèndum pactat amb l'Estat espanyol forçat per algun organisme internacional.
- **Escenari 3:** Via unilateral.

L'ANC vol posar en rellevància que ampliar la base social no es una estratègia ni un escenari en si. Encara que fóssim el 80%, la independència no ens vindria donada, sempre hauríem de situar-nos igualment en algun dels tres escenaris esmentats. Considerem també que des del 2010 tenim una finestra d'oportunitat potent oberta, gràcies a totes les fortaleces indicades anteriorment i que no havíem tingut mai fins el passat 1 d'octubre del 2017.

Escenari 1: Referèndum pactat amb l'Estat espanyol de resultes d'una negociació directa bilateral.

Basant-nos en les manifestacions i la duresa dels fets dels darrers anys, considerem del tot ingenu entendre aquest escenari com a possible; per tant, malauradament s'ha de descartar per impossible.

Escenari 2: Referèndum pactat amb l'Estat espanyol forçat per algun organisme internacional.

Basant-nos en l'actuació de la UE especialment a partir de l'1 d'octubre del 2017, considerem aquest escenari com a molt poc probable, a menys que la situació de conflicte escali i sobrepassi el llindar màxim d'acceptació de vulneració de drets i/o inestabilitat econòmica per part de la UE, que desconeixem on és i si hi és. Per tant, entenem que, en qualsevol cas, les actuacions que la societat civil independentista hauria de seguir seran les mateixes que les que desenvolupem per a l'escenari 3.

L'ANC entén que els costos d'una secessió pactada sempre seran inferiors als de l'opció unilateral i òbviament la comunitat internacional i el dret internacional prioritzen les sortides negociades. En aquest sentit, l'ANC estaria disposada a renunciar a la unilateralitat si qualsevol d'aquests dos escenaris es convertissin, en els propers sis mesos, en realitats tangibles i declarades sense cap marge d'ambigüitat per part dels actors implicats (Govern català, Govern espanyol, potencial mediador).

El conflicte polític entre l'Estat espanyol i Catalunya, té ja una durada i complexitat tal que, qualsevol actor que cregui que hi ha de tenir intervenció, ha d'entendre que el temps per a un potencial acord s'està exhaurint, i la societat mobilitzada catalana està ja prou madura per afrontar una independència unilateral. Tota mediació per a un acord negociat, hauria de tenir en qualsevol cas dues premisses mínimes:

- La revocació del judici contra l'independentisme, que està previst que s'iniciï el gener del 2019, que els presos polítics surtin així de les presons i els exiliats puguin tornar a Catalunya.
- Que qualsevol acord que no admeti la negociació directa de la independència, i vulgui incloure un referèndum amb mediació internacional, acordat, vinculant i reconegut internacionalment, sigui amb una pregunta binària sobre la independència efectiva, per a la constitució d'un nou estat independent en forma de República.

Escenari 3: Via unilateral.

És l'escenari que l'ANC considera més probable i, en tot cas, l'únic que depèn de nosaltres i ens permet ser proactius; per tant, prioritzem començar a actuar entenent que ens trobem en aquest escenari.

Ara tenim una finestra d'oportunitat única a causa de la incapacitat del Govern espanyol d'oferir absolutament res i de renunciar a la seva cara més repressora, així com les seves debilitats governamentals. Aquesta situació va unida a la màxima fortalesa de la ciutadania independentista mobilitzada i determinada, així com a la resta de factors positius llistats a l'apartat On som.

Perquè aquest escenari es desenvolupi amb èxit, cal idealment alinear els següents actors clau: Govern, Parlament, institucions i ciutadania mobilitzada. Així, un cop el Govern, el Parlament i la ciutadania estiguin alineats en l'objectiu, cal revalidar la declaració d'independència al Parlament i publicar-la al DOGC, fer una proclamació solemne de la República catalana davant del món i demanar el reconeixement internacional de la independència de Catalunya constituint-se en Estat, abaixar la bandera espanyola del Palau de la Generalitat i del Parlament, publicar els decrets de desenvolupament de la llei de transitorietat jurídica, deixar en llibertat els presos polítics i organitzar el retorn dels exiliats. La societat civil ha d'activar el pla de control del territori de manera indefinida en compliment de la legislació vigent de l'Estat constituït.

Cal tenir en compte que, donada la situació de conflicte no resolt, en qualsevol moment podria passar que la ciutadania sobrepassés la situació i desplegués el control del territori de manera indefinida fins que el Govern i el Parlament seguissin les accions indicades anteriorment o, en el seu defecte, fins que la comunitat internacional es veiés obligada a intervenir. Aquests desencadenants podrien ser múltiples: la persistència en la negació del Govern català de complir les seves promeses electorals, algun resultat molt favorable a la independència en alguna contesa electoral, el judici i/o sentència als presos polítics, un dia d'especial importància, amenaces del Govern espanyol d'activar el 155 o d'altres que puguin sorgir.

Per tal de seguir avançant en el desenvolupament de la via unilateral, l'ANC treballarà les següents **dotze línies d'actuació** clau i prioritàries.

▶ **Lideratge:**

- Treballar per tenir una societat civil organitzada, unida i conscienciada que forci les institucions catalanes a provocar un nou embat definitiu amb l'Estat espanyol, pacífic, cívic i democràtic, i que estigui preparada quan aquest arribi.
- **Assumir el lideratge per part de l'ANC del moviment independentista**, per demanar la creació d'un consell de coordinació efectiva de tots els actors polítics, per portar aquest país a fer efectiva de manera unilateral la seva autodeterminació. Hi ha multiplicitat d'actors que s'han d'anar incorporant en la mesura que ho vegin imprescindible.

▶ **Territori:**

- Organitzar el desplegament al territori: les assemblees territorials han de rebre constantment línies d'acció estratègica per part del SN, amb explicitació clara del seu objectiu i de les eines de desplegament tàctic que tenen a les seves mans. I alhora han de poder tenir un feedback constant de retorn cap al SN, per modular i perfeccionar accions i objectius, en funció de la resposta directa al carrer i en compliment de la legislació vigent de l'Estat constituït.
- Fer sessions formatives al territori sobre lluita no violenta activa.

▶ **Comunicació:**

- Emetre missatges constants i reiterats d'acompanyament emocional de la ciutadania,

posant èmfasi en la il·lusió col·lectiva de la lluita per al nostre objectiu des de la mobilització pacífica.

- Definir un pla comunicatiu que potenciï la lluita no violenta per la independència en lloc de la lluita antirepressiva.
- Treballar internament i internacionalment per incardinar el moviment independentista a la història dels moviments polítics que han treballat des de la no violència.
- Denunciar la causa dels presos polítics, exiliats i represaliats i demanar-ne l'anul·lació.

▶ **Jurídica:**

- Cal donar una resposta ofensiva jurídica a tota mena de missatges falsos, i atacs feixistes.

▶ **Internacional:**

- Fer denúncies als organismes internacionals de la situació de vulneració de drets polítics i civils dels ciutadans catalans. Adreçar-los campanyes periòdiques de pressió.
- Establir vincles de confiança amb actors de la comunitat internacional, per tal d'identificar suports i facilitar que surtin a la llum.
- Generar i difondre continguts de comunicació per explicitar la situació i les aspiracions del poble català a tot el món i contrarestar el relat de l'Estat espanyol.
- Seguir encoratjant la participació i mobilització de la Catalunya exterior en la defensa de la República catalana i la independència.

6. Mobilització permanent:

- Fer evident a la comunitat internacional que sempre serà millor una independència pactada i controlada que el caos de governabilitat i crisi financera de deute a la qual s'aboca l'Estat espanyol, si nosaltres mantenim la mobilització i fem efectiva l'aturada de país de manera persistent.
- Reivindicar el dia de l'1 d'octubre del 2017 i la declaració d'independència del 27 d'octubre, que mai ha estat revocada, així com la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República i reivindicar la publicació al DOGC de la nostra declaració.
- Fer actes centrals que visualitzin la força del moviment.

▶ **Majoria social:**

- Generar un relat constant per seguir ampliant la majoria social, no reactius sinó positius i propositius.
- Crear accions i missatges explicitant la situació d'extrema debilitat econòmica i financera per debilitar l'Estat espanyol.

Finalment, i en la línia d'enfortir i implementar la via unilateral, l'ANC treballarà de forma prioritària en els següents projectes generals:

- 1 Potenciar les eleccions primàries per a les municipals del 2019 per assolir el màxim d'alcaldis independentistes i la llista unitària a les eleccions Europees.
- 2 Desenvolupar projectes que facin tangible la República catalana per als ciutadans: consells locals, consum estratègic, campanya de sobirania fiscal. Afavorir des de la ciutadania una economia menys dependent dels poders polítics espanyols, dels oligopolis rendistes característics d'un model de "crony capitalism".
- 3 Impulsar el tractament polític i fer màxima amplificació interna i internacional davant

4

el judici als ostatges polítics.

5

Elaborar i presentar, per part de cada comissió, un cop aprovat aquest Pla estratègic pel SN, un pla intern de desenvolupament del escenari estratègic plantejats. Aquest pla haurà de ser debatut i consolidat conjuntament amb el SN, per aprofitar les sinergies i evitar duplicitats d'acció.

En el front institucional, demanar al Govern, al Parlament i als partits independentistes:

5.1

Exigir al Govern, Parlament i Consell de la República que expliquin com acompliran la seva promesa electoral de fer efectiva la República catalana tot confirmant el suport i la col·laboració de l'ANC a fer-ho possible. Exigir-los, que facin els passos adients i fermes en favor d'obeir la sobirania del Parlament de Catalunya.

5.2

Demanar al Consell de la República una posada en funcionament immediata en la seva vessant més executiva i de visualització del Govern legítim a l'exili i de representació internacional.

5.3

Exercir un lideratge clar i efectiu del Govern que no tingui missatges contradictoris entre el que es diu i el que es fa realment (seure a la taula de negociació autonòmica).

5.4

Als efectes de la intervenció en la política de l'Estat, demanar als partits independentistes catalans que no permetin la governabilitat de l'Estat, no donant suport a cap de les mesures presentades al Congrés dels Diputats.

5.5

Exigir al Govern el ple desplegament de l'Agència Tributaria Catalana i el control dels Mossos.

5.6

Denunciar de manera sistemàtica a organismes d'arbitratge periodístic la manca d'objectivitat i de veritat en els mitjans que treballen al servei de l'Estat. Per a aquestes denúncies cal establir aliances amb grups i associacions o col·lectius professionals de la informació.

5.7

Denunciar als organismes internacionals la situació de vulneració de drets polítics i civils dels catalans. Adreçar-los campanyes periòdiques de pressió.

5.8

Cercar el reconeixement de la República catalana a estats sobirans.

5.9

Sol·licitar l'adhesió de la República catalana a organitzacions internacionals.

5.10

Demanar l'anul·lació de la causa dels presos i exiliats polítics.